

TWEEDE PASTORALE BRIEF

*voor parochianen en belangstellenden
van de H. Jacobusparochie N.W. Friesland*

*** Inleiding...**

Vorige week hebben we de eerste pastorale brief verstuurd. We kregen veel reacties. Ons initiatief wordt gewaardeerd. Mensen vinden het fijn om juist nu met elkaar verbonden te zijn, al is het helaas en voorlopig op afstand. Krijgt u de brief nog niet rechtstreeks, maar wenst u deze wel rechtstreeks te ontvangen, mail dan uw gegevens, incl. woonplaats naar ons als pastores. Dan komt u op de verzendlijst te staan. Enkele dagen na het uitkomen van de pastorale brief, liggen er achter in de kerk van Harlingen en Dronryp ook uitgeprinte exemplaren om mee te nemen.

We willen u uitnodigen om mede vorm te geven aan deze pastorale brief. Als u iets wilt delen met elkaar, stuur het aan ons en wij proberen het een plek te geven.

Om de meest kwetsbaren in de samenleving te beschermen heeft de overheid ons drastische maatregelen opgelegd. Er is geen totale lockdown, maar ondertussen kunnen we de deur nog nauwelijks uit. Er is veel draagvlak voor de maatregelen die genomen zijn. Maar wat is het allemaal pijnlijk en verdrietig. En wat zijn er veel zorgen. Bezoek in zorginstellingen en verpleeghuizen is niet meer toegestaan. En dat terwijl sociaal contact voor ieder mens, en juist ook voor onze ouderen, van levensbelang is. Op veel plekken zie je de isolatie omslaan in isolement. Het virus slaat genadeloos en meedogenloos toe. De komende dagen worden spannend. Zijn er genoeg IC bedden beschikbaar? Kunnen oververmoeide artsen en zorgverleners het aan? Inmiddels lijkt de verspreiding van het virus zich iets te vertragen, aldus het RIVM. Maar we zijn er nog lang niet.

Daarom u allen heel veel sterkte. Blijf elkaar bemoedigen en blijf verbonden met elkaar. Bel elkaar op of stuur een lief kaartje. Wees er (op afstand) voor elkaar. En laten we ook voor elkaar en de wereld om ons heen bidden. Dat we juist in deze moeilijke tijd Gods aanwezigheid in ons leven als steun en kracht mogen ervaren.

*Hartelijke groet van het pastoresteam,
Pastoor Marco Conijn (c.m.conijn@hotmail.com)
Pastor Dorenda Gies (pastorgies@kpnmail.nl)*

Website: www.heiligejacobusparochie.nl
Facebook: @HJacobusdeMeerdereparochie

*** Vanuit het pastoresteam...**

Vieringen in de parochie

We hoopten dat vanaf medio april er weer gevierd zou kunnen worden in onze kerken. Helaas zijn de maatregelen verscherpt en verlengd. Het heeft voor mensen grote gevolgen. Het heeft ook voor het kerkelijke leven en de vieringen gevolgen. In de Goede Week zal er op de televisie veel aandacht en zorg zijn voor mooie religieuze programma's. Ook op zondagmorgen wordt ons geloof gevoed. Dat is fijn. Toch zullen we elkaar voorlopig erg missen. Meer dan in andere jaren is Pasen in onze gedachten. In de Stille week zal het letterlijk heel stil zijn. Het leven is helemaal niet zo maakbaar als we dachten. We voelen

allemaal het kruis, de één nog meer dan de ander. Er wordt gezien of we in de goede week enkele opnames vanuit een van onze kerken op de site kunnen plaatsen. Daar in de volgende nieuwsbrief meer over.....

Intenties

In de parochie viert pastoor Marco Conijn met regelmaat (privé) de H. Mis. Er kwamen vragen van parochianen of ze intenties voor de (privé) viering konden aanleveren. Ja, dat kan. U kunt uw gebedsintentie per mail aanleveren: c.m.conijn@hotmail.com. Dan draag ik uw verwoorde intenties voor God op. En hoe zit het met de intenties waarvoor gevraagd is te bidden in de afgelopen weken en weken die voor ons liggen? Die worden later gelezen.....

Juist nu willen de pastores een luisterend oor bieden

Afgelopen week hebben heel wat mensen ons gelukkig durven bellen om even hun verhaal te doen. Verhalen van mensen zijn heel divers. De een was opgeruimd en probeert er het beste van te maken. Heel veel mensen komen in beweging om voor een ander wat te doen. Er ontstaan leuke en fijne initiatieven. En er ontstaan ook nieuwe spreekwoorden, zoals "*ik vertrouw je voor geen anderhalve meter*". Veel mensen bellen ook op om zorgen te delen.

Mensen hebben soms tientallen jaren met veel energie aan hun bedrijf gewerkt en dat staat nu ineens op omvallen. Of mensen hebben medewerkers moeten ontstaan. Of mensen hebben ineens geen werk meer en zijn in geldnood gekomen. Er zijn ook parochianen die wekelijks wat steun van de voedselbank krijgen, maar dat is (bijna) weggevallen. Of in de familie of omgeving zijn mensen met het Coronavirus besmet. Ook vertellen mensen ons van hun eenzaamheid. De kinderen en kleinkinderen zien ze niet meer (of hooguit van een afstandje). Als u even uw hart wil luchten, bel ons. Dat kan de hele dag. En nemen we even niet op, spreek iets in, dan bellen we zeker terug. Als uw abonnement of uw financiële situatie geen lange telefoontjes toestaan, mag u ons gewoon vragen om u direct terug te bellen. We hopen dat u, dat jij ons juist in deze tijd ons weet te vinden.

Pastoor Marco Conijn: 0517-233288 / 06 21833503
Pastor Dorenda Gies: 06 20821969

Uitvaarten

Het Coronavirus maakt dat er pijnlijke en ingrijpende keuzes gemaakt moeten worden, hoe vorm te geven aan een uitvaart. Als pastores hebben we ervoor gekozen dat er geen samenkomst meer zal zijn in de kerk (of andere besloten ruimte). Dit doen we om elkaar te beschermen. We overleggen wel met de familie wat we in kleine kring voor hen kunnen betekenen en of er op een later tijdstip een herdenkingsviering zal zijn. We houden ons in ieder geval aan de regelgeving, zoals ons door de overheid en de bisdommen is opgedragen.

Kaarsje aansteken

De kerk van Harlingen en zoveel als mogelijk de kerk van Dronryp zijn, zolang dat nog mag, overdag geopend. Mensen kunnen een kaarsje aansteken of zo mogelijk een noevenkaars aansteken.

* Gelovige Inspiratie...

Door pastor Dorenda Gies

Evangelie van zondag 29 maart
(Joh. 11,1-45) (Nieuwe Bijbelvertaling 2004)

Er was iemand ziek, een zekere Lazarus uit Betanië, het dorp waar Maria en haar zuster Marta woonden – dat was de Maria die Jezus met olie gezalfd heeft en zijn voeten met haar haar heeft afgedroogd; de zieke Lazarus was haar broer. De zusters stuurden iemand naar Jezus met de boodschap: 'Heer, uw vriend is ziek.' Toen Jezus dit hoorde zei hij: 'Deze ziekte loopt niet uit op de dood, maar op de eer van God, zodat de Zoon van God geëerd zal worden.' Jezus hield veel van Marta en haar zuster, en van Lazarus. Maar toen hij gehoord had dat Lazarus ziek was, bleef hij toch nog twee dagen waar hij was. Daarna zei hij tegen zijn leerlingen: 'Laten we teruggaan naar Judea.' 'Maar rabbi,' protesteerden de leerlingen, 'de Joden wilden u stenigen, en nu wilt u daar toch weer naartoe?' Jezus zei: 'Telt een dag niet twaalf uren? Wie overdag loopt, struikelt niet, want hij ziet het licht van deze wereld, maar wie 's nachts loopt, struikelt doordat hij geen licht heeft.' Nadat hij dat gezegd had zei hij: 'Onze vriend Lazarus is ingeslapen, ik ga hem wakker maken.' De leerlingen zeiden: 'Als hij slaapt, zal hij wel beter worden, Heer.' Zij dachten dat hij het over slapen had, terwijl Jezus bedoelde dat hij gestorven was. Toen zei hij hun ronduit: 'Lazarus is gestorven, en om jullie ben ik blij dat ik er niet bij was: nu kunnen jullie tot geloof komen. Laten we dan nu naar hem toe gaan.' Tomas (dat betekent 'tweeling') zei tegen de anderen: 'Laten ook wij maar gaan, om met hem te sterven.'

Toen Jezus daar aankwam, hoorde hij dat Lazarus al vier dagen in het graf lag. Betanië lag dicht bij Jeruzalem, op een afstand van ongeveer vijftien stadie, en er waren dan ook veel Joden naar Marta en Maria gekomen om hen te troosten nu hun broer gestorven was. Toen Marta hoorde dat Jezus onderweg was ging ze hem tegemoet, terwijl Maria thuisbleef. Marta zei tegen Jezus: 'Als u hier was geweest, Heer, zou mijn broer niet gestorven zijn. Maar zelfs nu weet ik dat God u alles zal geven wat u vraagt.' Jezus zei: 'Je broer zal uit de dood opstaan.' 'Ja,' zei Marta, 'ik weet dat hij bij de opstanding op de laatste dag zal opstaan.' Maar Jezus zei: 'Ik ben de opstanding en het leven. Wie in mij gelooft zal leven, ook wanneer hij sterft, en ieder die leeft en in mij gelooft zal nooit sterven. Geloof je dat?' 'Ja Heer,' zei ze, 'ik geloof dat u de messias bent, de Zoon van God die naar de wereld zou komen.'

Na deze woorden ging ze terug, ze nam haar zuster Maria apart en zei: 'De meester is er, en hij vraagt naar je.' Zodra Maria dit hoorde ging ze naar Jezus toe, die nog niet in het dorp was, maar op de plek waar Marta hem tegemoet was gekomen. Toen de Joden die bij haar in huis waren om haar te troosten, Maria zo haastig zagen weggaan, liepen ze achter haar aan, want ze dachten dat ze naar het graf gingen om daar te weeklagen.

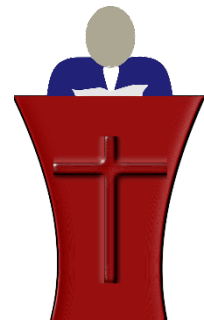
Zodra Maria op de plek kwam waar Jezus was en hem zag, viel ze aan zijn voeten neer. Ze zei: 'Als u hier was geweest, Heer, zou mijn broer niet gestorven zijn!' Jezus zag hoe zij en de Joden die bij haar waren weeklaagden, en dat ergerde hem. Diep bewogen vroeg hij: 'Waar hebben jullie hem neergelegd?' Ze zeiden: 'Kom maar kijken, Heer.' Jezus begon ook te huilen, en de Joden zeiden: 'Wat heeft hij veel van hem gehouden!' Maar er werd ook gezegd: 'Hij heeft de ogen van een blinde geopend, hij had nu toch ook de dood van Lazarus kunnen voorkomen?' Ook dit

ergerde Jezus. Hij liep naar het graf, een spelonk met een steen voor de opening. Hij zei: 'Haal de steen weg.' Marta, de zuster van de dode, zei: 'Maar Heer, de stank! Hij ligt er al vier dagen!' Jezus zei tegen haar: 'Ik heb je toch gezegd dat je Gods grootheid zult zien als je gelooft?' Toen haalden ze de steen weg. Daarop keek hij omhoog en zei: 'Vader, ik dank u dat u mij hebt verhoord. U verhoort mij altijd, dat weet ik, maar ik zeg dit ter wille van al die mensen hier, opdat ze zullen geloven dat u mij gezonden hebt.' Daarna riep hij: 'Lazarus, kom naar buiten!' De dode kwam te voorschijn, zijn handen en voeten in linnen gewikkeld, en zijn gezicht bedekt door een doek. Jezus zei tegen de omstanders: 'Maak de doeken los, en laat hem gaan.'

Veel Joden die naar Maria toe gekomen waren en gezien hadden wat Jezus deed, kwamen tot geloof in hem.

Overweging

In crisissituaties kunnen soms verrassende bewegingen op gang komen. Wanneer allerlei vanzelfsprekendheden wegvallen gaan wij mensen opnieuw nadenken over wat echt van belang is, wat het leven de moeite waard maakt. Je familie bijvoorbeeld. Je beseft ineens hoeveel jouw moeder in het verzorgingshuis voor je betekent. Omdat je niet naar binnen mag, bestel je een hoogwerker en ga je op haar verjaardag zingen voor haar raam op de derde verdieping. Of oma, die niet meer op haar kleinzoon mag passen, en hem dan toch een zoen geeft met het woonkamerraam ertussen. Studenten van het conservatorium geven een prachtig balkonconcert. Ze spelen een stuk uit de Matthäus Passion, om toch iets weer te geven van het gevoel dat de coronacrisis oproept en mensen te verbinden met elkaar. Veel ontroerende en creatieve beelden en berichten zijn de afgelopen dagen en weken op ons afgekomen.

In het lange verhaal van het evangelie zien we ook dat Jezus een weg naar nieuw leven opent. Hij gaat naar Bethanië, wat 'huis van verdriet' betekent. Hij roept Lazarus daar uit zijn graf naar buiten. Het is een prachtig verhaal, bijna een sprookje. Zoiets als Doornroosje, die ook zo ligt, diep in slaap. Of was ze dood? Maar dan komt de prins. Wordt wakker, wordt wakker. En hij geeft haar een kus en ze staat op. En ze leefde nog lang en gelukkig!!! Je kunt dat gewoon niet geloven. Maar in het verhaal van Lazarus gaat het niet om het spektakel, om het wonder, en het gaat ook niet alleen om Lazarus. In dit verhaal gaat het vooral om de gesprekken van Jezus met Martha en Maria. Het gaat om twee vrouwen die niet berusten in de ziekte van hun broer, maar de hulp van Jezus inroepen, zelfs als Lazarus al gestorven is. Martha en Maria komen in hun crisis en verdriet om de dood van hun broer allebei Jezus tegemoet en spreken uit dat Jezus de situatie had kunnen veranderen. Zij spreken hun geloof in Hem en in God uit. Jezus laat de vrouwen zien dat Hij de situatie nog steeds kan veranderen, dat Hij gezonden is door God.

"Zei Ik je niet dat je, als je gelooft, Gods heerlijkheid zult zien?" Durf je te geloven dat het leven overwint, dat leven sterker is dan de dood? Jezus vraagt het aan Maria en Martha. En wat onmogelijk lijkt gebeurt. Je kunt het bijna niet geloven. Lazarus wandelt uit zijn graf. Jezus geeft nieuw leven aan Lazarus, door zijn vriendschap, door te delen in het verdriet van Martha en Maria, door zijn liefde te delen. 'Kom naar buiten en leef', zegt hij tegen Lazarus. 'Maak hem los uit zijn doeken' zegt hij tegen Maria en Martha.

Wat zouden wij in deze tijd graag zoiets zeggen tegen alle mensen die nu sterven, aan corona, aan andere akelige ziekten, aan ongevallen, natuurgeweld, oorlog, honger en dorst... Wat zouden wij dát graag zeggen tegen mensen die vandaag het gevoel hebben dat de grond onder hun voeten wegzakt, omdat ze angstig zijn voor wat gaat gebeuren; omdat ze ziek zijn en niet weten hoe het verder gaat; omdat ze hun bedrijf, waar ze alles in hebben gelegd, ten onder zien gaan; omdat ze niet meer weten hoe ze hun relatie goed kunnen houden...

Dan horen we het gesprek weer tussen Martha en Jezus: Jij bent de Messias, die ons nieuwe tekenen van leven laat zien, en die ons wil tonen dat God geen God van de dood is, maar van het leven. De houding van Jezus, zijn verdriet om zijn vriend Lazarus, maken Martha en Maria duidelijk dat het Jezus gaat om leven en niet om de dood. Jezus huilt om de verwoestende macht van de dood die nog steeds in de wereld werkzaam is en stelt dan een teken van leven.

God wil niet dat mensen dood zijn, dat mensen gevangen zijn in het donker, dat mensen vastgebonden zitten. God wil dat mensen leven, telkens opnieuw. God wil niet dat mensen ziek zijn, pijn hebben, verdrietig zijn, dat mensen eenzaam zijn, dat mensen honger hebben, dat mensen bang zijn. God wil dat al die mensen opnieuw kunnen leven, goed kunnen leven.

Jezus vraagt, God vraagt, om ons met alle middelen te verzetten tegen de krachten van de dood en te kiezen voor het leven, om nieuwe wegen te zoeken en te werken aan wat echt van belang is. Dat kan alleen maar als wij mensen er zijn voor elkaar, als wij elkaar overeind helpen, als wij elkaar op allerlei manieren nabij zijn en troosten, als wij net doen als Jezus en durven geloven. Durf je te geloven dat verdriet minder wordt als je het samen deelt? Durf je te geloven dat het een beetje beter wordt waar mensen elkaar helpen, elkaar bevrijden uit wat je gevangen houdt? Durf je te geloven dat een lieve mens die doodgaat blijft leven in jou, in jou en in jou en bij God? Het lijkt allemaal wel een sprookje, maar het is echt!

Midden in de coronacrisis vandaag zien we het gelukkig voortdurend om ons heen gebeuren; mensen die aanbieden om voor anderen een boodschap te doen, op kinderen te passen, een klusje te doen; mensen die op creatieve wijze hun bedrijf, dat stil ligt, inzetten om anderen te helpen, met het koken voor artsen en verpleegkundigen op de IC, of voor geïsoleerde ouderen; met het produceren van beschermzeilen voor de supermarkt in plaats van tenten. We hadden nooit kunnen bedenken dat China, Cuba en Rusland artsen en hulpmiddelen naar het geteisterde Italië zouden sturen, dat alle christenen over de hele wereld samen met de paus het Onze Vader zouden bidden en dat alle kerken in Nederland hun klokken tegelijk zouden luiden als teken van hoop en troost.

Ik hoop en wens dan ook dat wij in deze crisis doorgaan met al die prachtige initiatieven om elkaar nabij te zijn. Dat wij op weg naar Pasen met elkaar durven blijven geloven in Jezus die ons de weg wijst naar nieuw leven, naar nieuwe kansen, die God ons schenkt. Dat wij blijven vertrouwen op God die ons telkens weer ten leven roept...

Amen

Voorbede

Wij bidden tot God, die als geen ander begaan is met het lot van mensen.
Hij is een God van leven....

God van alle leven, biddend roepend wij om leven,
waar dodelijk geweld zo veel kapot maakt.
Wij zijn verbonden met die plekken op onze wereld,
waar mensen de adem wordt afgesneden,
waar onderdrukking, oorlog en geweld
het kwetsbare leven schaden.
Geef, God, dat er mensen opstaan
vol geloof in andere mogelijkheden,
in een wereld van vrede en gerechtigheid.
Dat wij die mensen mogen zijn....

God van alle leven, biddend roepend wij om leven,
waar de levensbronnen opdrogen,
waar het milieu wordt geschaad,
waar uitbuiting en eigenbelang
de armen steeds armer maken,
waar wereldpolitiek faalt.
Geef, God, dat er mensen opstaan,
die daadkracht ontwikkelen, solidariteit een kans geven,
zodat armen zelf kunnen beschikken over bronnen van leven.
Dat wij die mensen mogen zijn....

God van alle leven, biddend roepend wij om leven,
waar zoveel mensen lijden onder het Coronavirus,
waar pijn, angst, onzekerheid en verdriet heersen,
waar mensen over de hele wereld dierbaren zien sterven,
waar mensen ziek worden van eenzaamheid,
waar mensen niet meer weten
of ze straks nog werk hebben, of eten, of een huis...
Geef, God, dat er mensen opstaan
die hen nabij zijn en helpen,
die hen nieuwe levenskracht geven.
Dat wij die mensen mogen zijn....

God van alle leven, biddend roepend wij om leven,
voor onszelf, die leven in onzekere tijden,
die niet weten hoe morgen eruit ziet.
Geef, God, dat er mensen opstaan
die ons bemoedigen en sterken in deze Veertigdagentijd,
die ons oproepen tot nieuw leven roepen op weg naar Pasen.
Dat wij voor elkaar die mensen mogen zijn....

God van alle leven, biddend roepend wij om leven,
voor al onze dierbare overledenen,
voor allen die wij met pijn in ons hart moeten missen.
Geef, God, dat zij allen mogen zijn geborgen in uw liefde en licht....

God, geef hoop en toekomst aan onze wereld.
Bewaar ons in geloof en vreugde.
Wij vragen het U in Jezus' naam. Amen.

* Gedachten van parochianen...

Loskomen van gewoontes

De situatie waarin we ons momenteel bevinden is bizar te noemen. Maar eigenlijk ook weer niet, Van de week sprak ik met enkele mensen (op afstand). Wat er momenteel gebeurt, zou je kunnen koppelen aan ons geloof. Het zou zomaar verbonden kunnen zijn aan een hogere macht. Zoals het mensdom steeds heeft geleefd / leeft is bizar te noemen, zoiets gaat nimmer standhouden. Helaas zijn er veel doden te betreuren, maar er ontstaan ook weer zaken, welke bijzonder te noemen zijn. Doordat het haastige / gejaagde leven stopt, komt er tijd vrij, waarin mensen meer naar elkaar omkijken, de laatste dagen zie ik bijvoorbeeld ook veel mensen wandelen en fietsen. Thuis zijn ouders en kinderen weer samen. Er is zelfs weer vraag naar legpuzzels! Maar het blijkt ook dat de lucht, het water schoner wordt. Het virus zou een teken kunnen zijn / een begin kunnen zijn om van onze desastreuze gewoontes los te raken. Voor mezelf ben ik al heel lang bezig om los te blijven van deze gewoontes, de huidige gewoontes van hebzucht en meer en meer zeggen me weinig. Voor mezelf heb ik geen moeite met de beperkingen, ik ervaar ze niet als belastend. Ondanks stappen terug hebben we het nog steeds goed in Nederland. Jammer dat een virus ons in het nauw drijft om te moeten minderen, onze wil zou een idealer uitgangspunt kunnen zijn.

Jan Veltman, Dronryp

Klokken van hoop

Weest niet bang, want Ik ben met jullie!

Op Terschelling en zovele andere plaatsen zullen de komende woensdagen om 19.00 uur de klokken horen luiden. Geen noodklokken, maar klokken van hoop. Klokken hebben eeuwenlang het leven in de dorpen en steden gestuurd, ze gaven de tijd aan, jubelden bij huwelijken en geboorten, treurden bij sterven, riepen op tot waakzaamheid bij dreiging, spoorden aan tot haast als de stadspoorten gingen sluiten, gaven aan of het tijd voor inkeer was of juist hoogtij, en riepen op tot gebed en samenkomst. Thans zijn onze kerken voor samenkomst gesloten. Juist in een tijd dat we er behoefte aan hebben om bij elkaar te komen, ons te richten tot God en elkaar gezondheid en Zegen toe te wensen! Helaas is dat, om begrijpelijke redenen, niet mogelijk. Om toch van ons te laten horen en om onze verbondenheid en zorg voor elkaar uit te drukken zullen we luiden. Een arm op je schouder via de oren zeg maar. Laten we als we de klokken horen, in een moment van verbondenheid, denken aan elkaar, bidden met elkaar en hopen voor elkaar.

Sven Volkers, Terschelling west

Lock down

Linda en ik zijn blij verrast met de Pastorale Brief. Het geeft zo duidelijk weer hoezeer we met elkaar verbonden zijn en naar elkaar moeten omzien (figuurlijk nu even). Hier in de Filippijnen hebben we nu voor Luzon een totale lock-down van een maand. We zouden maandag 30 maart vanuit de Filipijnen naar Nederland gaan en na een paar dagen Lourdes weer een aantal weken in de ons zo vertrouwde parochie te vinden zijn. Helaas hebben we alles geannuleerd omdat we als buitenlanders na vertrek (zoals het nu is) zeker een lange tijd niet meer de Filippijnen inkomen. Hoe fijn en gezellig we het vinden bij jullie hebben we gekozen om onze mensen hier niet in de steek laten. We hopen en bidden dat we, zoals andere jaren, elkaar later in het jaar weer onder normale omstandigheden kunnen ontmoeten. Groet en tot ergens in November. MAY THE GOOD LORD BLESS US ALL

Linda en Willy Winkels, Filippijnen

Heeft u ook bemoedigende woorden te delen met parochianen. Mail ze ons dan naar de pastores.....

* Nieuws vanuit de parochie...

Bericht van de Parochiële Caritas.

Beste parochianen,

Helaas hebben we door de Coronacrisis al een aantal activiteiten moeten afzeggen, waaronder de Paasviering voor ouderen op 8 april en de Vastenwandeling op 28 maart a.s. Maar misschien kunnen we toch iets voor u betekenen in deze moeilijke tijd, daarbij hebben wij gedacht aan het doen van boodschappen, hond uitlaten en eventuele andere zaken waarin u door de crisis wordt beperkt. U begrijpt dat ook bij deze hulp het contact zoveel mogelijk vermeden moet worden.

Daarvoor zijn er vier telefoonnummers beschikbaar:

Locatie St. Annaparochie:	Trees Stornebrink	06 623108907
Locatie Dronryp:	Jos Nijssen	06 21622113
Locatie Franeker:	Theo van der Geest	06 15428549
Locatie Harlingen:	Joke van der Heide	06 30506061

Ook de verschillende activiteiten in het kader van het Parochiële Vastenproject ten behoeve van de Stichting Mama Africa for Gambia kunnen niet doorgaan, de inkomsten daarvan worden node gemist.

Dat betreft ook de inkomsten uit de collectes van de geplande vieringen van Palmzondag en de Paasviering voor ouderen waardoor de totale inkomsten maar een beperkte opbrengst zullen hebben.

Het bestuur van de PCI doet daarom een beroep op u om uw bijdrage over te maken op rekeningnummer: NL07 RABO 0320419738 t.n.v. de Parochiële Caritas, onder vermelding van "Project Gambia"

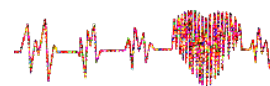
U weet dat Caritas de totale opbrengst verdubbeld, zodat we het mogelijk maken dat de mensen daar kunnen beginnen met de bouw van de nieuwe lagere school.

U allen veel sterkte toewensend,

Bestuur Parochiële Caritas

* Hart onder de riem...

Hier is plek voor mooie initiatieven waarvan u of jij hebt gehoord of gezien, of mooie teksten die je wilt delen met elkaar.

Eenzaam hoef je je niet te voelen

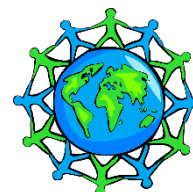
Wij kunnen u nu helaas niet bezoeken,
het virus dringt door tot in alle hoeken
Het is een tijd van angst, leegte en verdriet,
maar weet, wij vergeten u niet.

Zodra het enigszins weer kan
gaan wij er weer tegen aan.

Uit naam van alle wijkdames sterkte en geduld
dan wordt uw wens over een tijdje weer vervuld.

Lies van der Zweep, Dronryp

Vanuit het bisdom andere kerken en de wereld...

In reactie op de aangescherpte maatregelen van de overheid tegen de verspreiding van het coronavirus op 23 maart, hebben de Nederlandse bisschoppen aanvullende maatregelen getroffen. Alle publieke liturgievieringen, ook die in kleine kring door de week, worden voor de gehele Paastijd, tot en met Pinksteren (op 31 mei) afgelast.

In hun persbericht verwijzen de bisschoppen naar de overheid die alle bijeenkomsten verboden heeft tot 1 juni, ook die met minder dan 100 mensen. Eerder werden door de bisschoppen al alle publieke vieringen op zaterdag en zondag afgelast, nu zijn dus ook de publieke vieringen door de week afgelast. Besloten vieringen zijn alleen nog mogelijk in aanwezigheid van de daarvoor strikt noodzakelijke bedienaren en zonder de deelname van andere gelovigen. De kerken kunnen wel open blijven voor individuele bezoekers, die komen voor gebed of om een kaars aan te steken en/of een gave voor de voedselbank te brengen. Zij moeten alle maatregelen van de overheid daarbij in acht nemen op het gebied van aantal, afstand, hygiëne en gezondheid. Het kabinet heeft aangegeven dat er nog uitzonderingsmaatregelen komen waar het gaat om uitvaarten en kerkelijke huwelijken. Als hierover meer informatie beschikbaar is, wordt deze zo spoedig mogelijk bekend gemaakt.

De bisschoppen blijven het belang van het gebed benadrukken in deze tijden waarin het coronavirus heerst en verwijzen naar verschillende gebeden die bijzonder geschikt zijn in deze tijd. Websites van bisdommen en parochies bieden mogelijkheden tot en verwijzingen naar gebed en live streaming van vieringen.

Biddend met elkaar verbonden....

Bidden met de heilige Vader

Bij het Angelusgebed op zondag 22 maart heeft paus Franciscus alle gelovigen opgeroepen tot gebed in de huidige noodsituatie voor heel de mensheid. "Ik nodig alle christenen uit om aanstaande woensdag, 25 maart, op het middaguur het Onze Vader te bidden. Moge de Heer op de dag, waarop veel christenen de aankondiging van de Menswording van het Woord aan de Maagd Maria gedenken, het eendrachtig gebed horen van al zijn leerlingen, die zich voorbereiden op de viering van de overwinning van de verrezen Christus", aldus de paus. Voorts zegt hij: "In deze dagen van beproeving, terwijl de mensheid beeft vanwege de dreiging van de pandemie, zou ik alle christenen willen voorstellen, om hun stemmen richting de hemel te verenigen" Verder riep de paus op om dagelijks te bidden voor mensen die eenzaam zijn, voor de ouderen, de artsen, verpleegkundigen, zorgverleners, de overheid en de politie.

Extra urbi et orbi

Gisteren heeft de heilige Vader op het bordes van het lege St. Pietersplein een gebedsviering geleid met aanbidding van het H. Sacrament en aan het einde de zegen 'Urbi et Orbi' gegeven. De gebedsviering is door het Vaticaan live worden uitgezonden. Normaal spreekt de paus deze zegen alleen met kerstmis en Pasen uit. Deze extra zegen onderstreept de ernst van de situatie.

Klokken van hoop en troost

Om in deze tijd van onzekerheid een boodschap van bemoediging, hoop en troost te verspreiden, roept de Raad van Kerken in Nederland op om de komende woensdagen van 19.00 - 19.15 uur de kerkklokken te luiden. Met deze 'klokken van hoop en troost' kunnen kerken mensen met elkaar verbinden over de grenzen van sociaal isolement heen. Ook roepen de kerken daarmee op

tot gebed en andere vormen van steun voor allen die ziek zijn en voor wie zich dag aan dag inzetten voor de gezondheid en veiligheid van medemensen. Meer informatie kunt u vinden op www.klokkenvanhoop.nl. Op deze site vindt u ook welke kerken er meedoen.

Radio Maria

Via www.radiomaria.nl kunt u inloggen op hun programma's. Voor hen die de komende weken niet naar de kerk kunnen gaan wegens de Coronamaatregelen biedt Radio Maria Nederland uitkomst.

Tips om beter om te gaan met (angst voor) het coronavirus

Op de website van de Jezuiten lezen we opmerkelijke tips, die naar hun zeggen de heilige Ignatius, stichter van de orde, in deze tijd gegeven zou hebben.

Dierbare mensen op aarde,

Ik zie dat jullie het moeilijk hebben een juiste houding te vinden ten aanzien van het coronavirus. Dat is niet vreemd. De voorbije tientallen jaren heeft de wetenschap zo'n vooruitgang geboekt, dat jullie zijn gaan geloven dat binnen de kortste keren voor elk probleem een oplossing kan worden bedacht. Nu wordt wereldwijd duidelijk dat dit een illusie is. Voor velen onder jullie is dit behoorlijk verwarrend.. Zelf heb ik ruim dertig jaar gekampt met chronische ziekte. Als algemene overste van de snel roeiende jezuietenorde werd ik vijftien jaar lang dag in dag uit geconfronteerd met alle mogelijke en onmogelijke problemen. Ik wil jullie graag drie tips geven om deze barre tijden goed door te komen. Ze zijn ontleend aan mijn eigen ervaring.

Gehoorzaam tijdens dit coronavirus aan de artsen, de wetenschappers en de bevoegde overheden als was het aan God zelf. Ook al ben je het niet met hun besluiten eens of snap je ze niet goed, heb de nederigheid om te aanvaarden dat het de moeite loont te vertrouwen op hun kennis en ervaring. Het zal je een gerust geweten geven en je toelaten jouw bijdrage te leveren tot de oplossing van de crisis.

Hoed je voor angst. Angst komt nooit van God en leidt niet naar God. De angst fluistert je vaak alle mogelijke redenen in waarom je bang zou moeten zijn. Veel daarvan is waar. Alleen, je hoeft er geen angst voor te hebben. De Heer zorgt ook nu voor jullie. Dat weet ik uit goed ingelichte hemelse bron. De ervaring heeft geleerd dat Hij recht schrijft op de kromme aardse lijnen. Durf daarin te geloven.

In tijden van crisis heb je niet minder, maar juist meer baat bij gebed. Gun het je om je te laven aan zijn liefde. Het is het beste tegengif tegen de angst. Je kan bijvoorbeeld bidden met wat men tegenwoordig een podcast noemt en die mijn medebroeders elke dag aanbieden op www.biddenonderweg.org.

Ten slotte, vergeet bij dit alles niet te leven en te genieten van het leven. Wat er ook gebeurt, elke seconde die je gegeven wordt is een enig en kostbaar geschenk. Daar kan het coronavirus niets aan veranderen.

Met jullie verbonden in onaflatend gebed,
+ *Ignatius*